

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش همدلی بر سازگاری اجتماعی و پرخاشگری دانش آموزان پایه ششم شهر مرودشت

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهنام رازقی - فارغ التحصیل ارشد روان شناسی تربیتی و مدیر دبستان ام البنین ، دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت

نجمه پرنیان - فارغ التحصیل ارشد روانشناسی تربیتی و معلم پایه چهارم ، پیام نور یاسوج

مریم میرشکاری - فارغ التحصیل ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت

سعیده میرشکاری - فارغ التحصیل ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت

خلاصه مقاله:

آموزش همدلی از طریق افزایش درک فرد با ارتقا آگاهی وی از خود و دیگران، افزایش پاسخ های همدلانه با استفاده از تنظیم هیجان و گرفتن چشم انداز که منجر به افزایش دقت در همدلی می شود بازخورد مثبتی را برای فرد فراهم می آورد. هدف از پژوهش حاضر تأثیر آموزش همدلی بر سازگاری اجتماعی و پرخاشگری دانش آموزان بود. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی، از لحاظ روش جمع آوری داده ها پیمایشی و از لحاظ روش اجرا از گروه پژوهش های تجربی و از نوع نیمه آزمایشی و با به کارگیری طرح پیش آزمون ، پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمام دانش آموزان پایه ششم شهر مرودشت در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ بود که از بین آنها تعداد ۶۲ نفر به صورت تصادفی در دسترس انتخاب گردید. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه ایزنبرگ و همکاران (۱۹۹۱)، پرسشنامه اختلال رفتاری کودکان راتر(۱۹۶۴) جهت سنجش سازگاری اجتماعی و پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) استفاده شد. گروه آزمایش در معرض ۱۵ جلسه آموزش همدلی قرار گرفت و گروه کنترل هیچگونه آموزشی دریافت نکرد. جهت بررسی فرضیه های پژوهش از آزمون تحلیل کوواریانس بهره گرفته شد. یافته ها حاکی از آن بود که بعد از کنترل نمره های پیش آزمون، تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و گواه در میانگین نمره های همدلی، سازگاری اجتماعی و پرخاشگری و ابعاد آن وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش همدلی، سازگاری اجتماعی، پرخاشگری، دانش آموزان پایه ششم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255650>

